

ПРЕС КЛИПИНГ

10. јул 2019.

НАСЛОВИ

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД: Једночасовни штрајк упозорења (стр.2)

Мали: Припремамо буџет за 2020, за путеве можда буде и 300 милиона динара (стр.2)

Прича о минималцу открива колико је Србија "ужасно сиромашна" земља (стр.3)

Број запослених у Нишу премашио 79.000, незапослених око 24.000 (стр.4)

Стручњаци скептични према „највећој плати на Западном Балкану“ (стр.5)

Слога: Тренутни минималац мизеран и бедан, потребно драстично повећање (стр.6)

РЕПУБЛИЧКИ ГЕОДЕТСКИ ЗАВОД: Једночасовни штрајк упозорења

Извор: Курир

Једини репрезентативни синдикат Републичког геодетског завода (РГЗ) Геосиндикат реализовао је штрајк упозорења у понедељак у периоду од 11 до 12 часова.

Како се наводи у саопштењу РГЗ, штрајк је спроведен у складу са Законом о штрајку и Уредбом Владе о минимуму процеса рада у РГЗ.

Штрајку су приступиле све службе за катастар, али су грађани и привреда могли нормално да обављају све своје послове јер су службеници у штрајку примењивали прописани минимум процеса рада.

- Штрајкачки одбор своје захтеве је у писаној форми упутио Влади Србије и ресорном Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. У процес се укључила Републичка агенција за мирно решавање радних спорова. Формиран је и Одбор за мирење. Циљ рада одбора је мирно решавање колективног радног спора насталог између синдиката Геосиндикат и РГЗ - додаје се у саопштењу.

Мали: Припремамо буџет за 2020, за путеве можда буде и 300 милиона динара

Извор: Танјуг

Министарство финансија увелико припрема буџет за 2020. годину, изјавио је ресорни министар Сениша Мали и навео да ће велики део новца из државне касе бити опредељен за јавне инвестиције, односно за путну и железничку инфраструктуру.

- Очекујемо да за то буде издвојено скоро 300 милиона динара, што је највећа свота која је за ту намену одређена у буџету последњих година - рекао је Мали за Српску економију, поводом годишњице преузимања функције министра финансија.

Он је навео да држава жели да гради још више путева, како би се на тај начин Србија повезала с регионом и Европом, за шта су обезбеђена значајна средства за наредну годину у буџету. Каже да је данас, након што су консолидоване јавне финансије, највећи изазов наћи нове изворе раста и да се зато ради на смањењу оптерећења за привреду, новим законима, а - заједно са Светском банком - и на "Новој агенди раста".

Једна од ставки у пројектовању буџета, свакако ће бити, каже, и новац за одржавање избора на пролеће наредне године. Одговарајући на питање да ли ће у буџету бити опредељен можда и новац за одржавање референдума о КиМ, Мали каже: "Политика и економија јесу повезане, али није на мени да коментаришем питања као што је референдум о Косову. Што се тиче избора,

они су редовни и свакако нас очекују на пролеће, тако да је јасно да ће то бити једна од ставки у буџету за 2020. годину, што је и наша законска обавеза".

Додаје да не може да се бави питањем "колико кошта нерешен статус Косова" јер нема званичне податке, али да је јасно "да нас кошта и да ће нас коштати, и то у сваком смислу, како у финансијском тако и у неком другом, можда важнијем".

Наводи и да ће у септембру бити ново повећање минималне цене рада, да оно неће бити мало повећање, а наводи, такође, да још једно повећање плата може да се очекује у јавном сектору. Да би се мере државе које се предузимају, одразиле на читав амбијент у земљи и спречио одлазак младих и образованих људи, потребно је, каже, мало више времена и указује да је држава свесна проблема одласка младих. Влада, додаје, оснива Агенцију за циркуларне миграције, како би конкретним мерама мотивисала младе и утицала на њих да се врате у земљу, а једна од већ донетих мера је, каже, ослобађање младих предузетника од плаћања пореза и доприноса у првој години пословања.

Говорећи о изградњи метроа у Београду, Мали каже да се нада да ће ускоро бити завршена финансијска конструкција за тај, истиче, веома важан и скуп пројекат: "Управо због његове величине, Република ће помоћи Београду у финансирању, јер Град то не би могао сам да изнесе. У претходној студији изводљивости француске компаније 'Ежис' процењено је да ће прве две линије коштати четири милијарде евра. То је огроман новац, али ово је ипак добар тренутак за тако нешто јер имамо здрав буџет и стабилне финансије".

Прича о минималцу открива колико је Србија "ужасно сиромашна" земља

Аутор: [Н1 Београд](#)

Синдикати ће тражити повећање минималне цене рада од 10 до 15 одсто, каже за Н1 Слободан Лаловић из Савеза самосталних синдиката Србије, истичући да то није довољно, али да је реално да привреда то издржи. Небојша Атанацковић из Уније послодаваца, с друге стране, поручује да без олакшица државе, минималац не може да расте више од шест одсто.

Лаловић подсећа на раније изнети циљ да минимална цена рада у наредне две до три године достигне ниво минималне потрошачке корпе која је тренутно око 37.000 динара. Међутим, и за такву потрошачку корпу каже да је "вређање интелгиенције" и "нешто што реално не постоји", јер никако не покрива основне месечне потребе трочланог домаћинства.

"Ако је вама минимална цена рада у нивоу оних који су социјални случајеви, онда имамо проблем. Потрошачка корпа има везе са стварном потрошњом код највећег сиромаша. То значи да је Србија ужасно сиромашна. Србија шампион у нечему у чему не би требало да буде шампион - у социјалној неједнакости. У овом тренутку око 100 породица има четвртину укупног прихода свих нас. Просечну плату од 54.000 динара не оствараје 70 одсто запослених", упозорава он.

Реално је, додаје Лаловић, да синдикати у преговорима затраже повећање минималца за 10 до 15 одсто што би, према његовом мишљењу, привреда могла да издржи. Подвлачи, међутим, да је то и даље "апсолутни минимум који не обезбеђује елементарну егзистенцију".

Атанацковић с друге стране, понавља своју оцену да Србија културолошки јесте Европа, али да јој је привреда афричка, те да се не може делити нешто што није створено.

"Ако предвиђамо раст БДП-а 3,5 одсто и да инфлација неће бити виша од 1,5 одсто - пет одсто би било реално повећати трошкове запослених. Можда може и шест одсто, то је реално у односу на могућности", објашњава он.

На значајнија повећања може се ићи уколико послодавци добију одређене компензације у односу на Владу, односно државни буџет, додаје Атанацковић.

"У реду је да повећају 10 одсто, али не да 10 одсто више добије и буџет. Мора на неки начин да се добије компензација од Министарства финансија. Најбоље би било кад би се укупно давање за порезе и доприносе са 63 одсто, спустило испод 60 одсто", сматра он.

Атанацковић истиче и да без привредног раста од пет, шест или седам одсто, Србија неће моћи да стигне ни своје суседе код којих већ сада одлазе наши радници, јер добијају боље услове. Лаловић примећује да нико не говори о људима, а привреда "може да се слика ако нема људи да праве паре". Жестоко критикује уверење да ће тржиште све регулисати и предлаже да се уведе систем гранских колективних уговора којима би се одредиле минималне наднице а не, како каже, да чекамо да нам остану три бравара, па да их онда добро плаћамо.

Број запослених у Нишу премашио 79.000, незапослених око 24.000

Аутор: [Бета](#)

Запослених је у Нишу на крају 2018. године било, према подацима градског Секретаријата за привреду, 79.285, што је највише у последњих десет година.

Број запослених је био већи за 2.057 у односу на 2017. годину, а у односу на 2016. годину за 3.826.

Секретаријат за привреду на свом сајту објављује податке о броју запослених у последњих 15 година и у том периоду највећи број запослених Ниш је имао 2005. године. Те године је у граду било запослено 80.457 људи.

Број запослених у Нишу у периоду 2004-2009. године кретао се између 73.000 и 80.000, а у периоду 2010-2015. године између 60.000 и 69.000.

У 2015. години радну књижицу имала су 69.292 лица, да би потом 2016. године број пријављених био 75.459, што је највећи скок броја запослених у последњих 15 година.

Подаци Националне службе за запошљавање говоре да је у Нишу тренутно без посла нешто више од 24.000 људи.

Градски Секретаријат за привреду од јуна прошле године не објављује статистичке податке о индустријској производњи у Нишу, након што је у више извештаја заредом та статистика показала да индустријска производа у граду опада.

Директор Регионалне привредне коморе у Нишу Александар Милићевић рекао је раније за агенцију Бета да је на интервенцију коморе Секретаријат престао да објављује податке о индустријској производњи.

Он је рекао да се подаци о индустријској производњи више неће објављивати на званичном сајту зато што методологија која се користи за обрачун тих података није адекватна за локални већ само за државни ниво.

Стручњаци скептични према „највећој плати на Западном Балкану“

Пише: М. Обрадовић

Србија ће за годину дана имати највеће плате на Западном Балкану, обећао је јуче председник Србије Александар Вучић гостујући на јавном сервису, само неколико дана након што је рекао, по ко зна који пут, да ће просечна плата достићи 500 евра до краја године.

Обећања о плати од 500 евра сежу до 2016. године и понављају се сваких неколико месеци, увек уз пролонгирање на наредну годину. Никада до сада нису испуњена. Да би у децембру, када је сезонски највећа плата због разних бонуса, просечна нето зарада достигла 500 евра, требало би да буде већа за 37 евра од априлске плате која је износила 463 евра.

Саговорници Данаса истичу да нема назнака да се тај ниво просечне зараде може достићи ове године, мада кажу ако се настави са јачањем динара у односу на евро, тај циљ се можда и достигне „књиговодствено“.

Што се тиче просечне плате у региону, ту је Србија од пет земаља на трећем месту. Виша просечна плата исплаћена је у Црној Гори – 513 евра (мајска зарада) и Босни и Херцеговини – 470 евра (априлска плата). Иза нас су Македонија и Албанија са просечним нето платама од нешто преко 400 евра. Али ако овај наш мали и најсиромашнији регион у Европи проширимо на још неке околне земље, као што су Бугарска, Румунија и Хрватска тек онда схватамо колико смо далеко од тог региона.

Просечна нето плата исплаћена у априлу у Хрватској износила је 858 евра, а у Румунији мајска плата је износила 657 евра. Комшије Бугари не објављују нето зараде, али када се из њихове бруто плате од 637 евра искључе порези и доприноси она је нешто испод 500 евра.

Вучић је истакао да смо ми сада тек на око 50 евра од Црне Горе, а „имали смо 130 евра мању плату“, те да ће се то скоро анулирати повећањем плата од 10 одсто. Ово отвара другу тему, а то је колико држава може повишицама у јавном сектору. Фискални савет је прошле недеље презентујући мишљење на фискалну стратегију до 2022. године истакао да се у стратегији раст плата у јавном сектору усклађује са привредним растом и позвао да се плате и пензије не повећавају више од реалног раста БДП-а увећаног за инфлацију, што је неких пет до шест одсто. Саша Ранђеловић, професор на Економском факултету у Београду, сматра да није економски оправдано повећавати плате по већој стопи од стопе привредног раста.

– Ако БДП буде порастао за три до 3,5 одсто плус дефлатор од око два одсто, то износи укупно пет до шест одсто. Вероватно постоји фискални простор за веће повећање плата, али са аспекта привреде боље је повећати улагања у продуктивне инвестиције, пре свега инфраструктуру и фискално оптерећење зарада, како би ефекте осетили и у приватном сектору, а не само запослени у јавном – напомиње Ранђеловић додајући да нема егзактних процена да ли ће просечна плата бити, ни да неће бити 500 евра.

Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката сматра да би са нереалним курсом евра можда просечна плата и успела да се нагура на 500 евра, али само књиговодствено.

– Ја сам велики скептик по питању садашњег обрачуна просечне плате. Скоро свакодневно обилазим синдикате по Србији и сем у државној управи и јавним предузећима плате су далеко испод просечне. По Србији плата од 40.000 динара важи за одличну плату, а већина прима тридесетак хиљада динара – скептична је Савић.

Из перспективе послодаваца, повећање плата и у јавном и у приватном сектору требало би да буде у складу са оним што привреда произведе. Небојша Атанацковић из Уније послодаваца Србије каже да ако би се негде дало више онда се на другој страни мора узети.

– Треба бити опрезан, да то повећање плата у јавном сектору не иде на уштрб других делатности. Волео бих да се плате и у приватном сектору могу повећати за 10 одсто као што се најављује за државни сектор. Али ако то не може из реалних извора онда треба бити опрезан – напомиње Атанацковић подсећајући на време када смо имали огромну инфлацију и позивајући да се задржи финансијска стабилност.

Он указује и да није добро правити велики разлику у висини плата између ванпривреде и привреде, јер ће људи одлазити да траже посао код државе док се вредност ствара у приватном сектору. Атанацковић примећује и да се за неке послове, пре свега за занатлије свих врста, већ сада расту плате, јер их нема на тржишту пошто одлазе у иностранство.

Шуковић: Плате одређује тржиште, а не Вучић

Према речима економисте Данила Шуковића плате одређује тржиште рада на основу понуде и тражње, а не Вучића или било ко други. „Овде као да председник даје плате. Мени је чудно да јавност пристаје и прихвата такав популизам. У јавном сектору тржиште рада одређује висину плата, а у државном сектору оне зависе од буџета, али не треба повећавати више него у приватном. Што се тиче просечне плате од 500 евра, толико је пута најавио и није се десило да се нема шта коментарисати. Он је стално у кампањи“, оцењује Шуковић додајући да Србије јесте сиромашна земља, али и да се нико не бави раслојавањем и све већом неједнакошћу. Он напомиње да привредни раст, па и висина плата у много већој мери зависе од кретања у глобалној економији него од политике неке власти. „Као што смо рецесију после 2008. имали због кризе у свету, тако сада имамо раст зато што светска привреда расте“, напомиње он.

Слога: Тренутни минималац мизеран и бедан, потребно драстично повећање

Аутор: 021.pc

Синдикат Слога затражио је "драстично повећање" минималне цене рада, будући да је садашњи износ од 27.000 динара, како су оценили, "мизеран и бедан".

У Слози сматрају да осим повећања минималца, мора доћи и до озбиљних измена у пореском систему, смањивања намета послодавцима и јачања институционалне борбе против сиве економије.

"Уверени смо да само тако може доћи до озбиљног економског просперитета, који би уједно био озбиљан замајац привреди и економији на бази производње, куповине и потрошње, а не нових намета кроз акцизе, повећање цена путарине и струје", пише у саопштењу.

Како је Слога навела у саопштењу, најави министра рада Зорана Ђорђевића да постоји простор за повећање минималне цене рада у Србији, охрабрује, међутим из овог синдиката сматрају да Ђорђевић и актуелна влада "нису способни да то изнесу на прави начин водећи бригу о интересима и радника и послодаваца".